

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Directia generala a finantelor publice Arges

DECIZIA nr. 82/2006

Directia generala a finantelor publice Arges a fost sesizata de Directia control fiscal Arges prin adresa nr. inregistrata la D.G.F.P. Arges sub nr. asupra contestatiei formulate de S.C. din

S.C. din a formulat contestatie inregistrata la Directia generala a finantelor publice Arges sub nr. impotriva masurilor dispuse prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. intocmita de organele de control ale Directiei control fiscal Arges privind virarea la bugetul de stat a sumei de RON reprezentand:

- RON - taxa pe valoarea adaugata
- RON - majorari si penalitati de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- 1.143 RON - majorari si penalitati de intirziere aferente impozitului pe profit.

Contestatia este depusa in termenul legal prevazut de art. 177 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala.

Directia generala a finantelor publice Arges constatand ca in speta sunt intrunite dispozitiile art. 175 si art. 179 lit a din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala este competenta sa solutioneze contestatia formulata de S.C. din

I. Contestatoarea sustine ca nu datoreaza taxa pe valoarea adaugata de plata stabilita de organele de control pentru perioada 01.01.2001 - 31.05.2006 in suma de RON intrucit acestea in mod eronat au constatat ca societatea este platitoare de tva incepind cu data de 01.03.2004 .

De asemenea petenta arata ca in perioada pentru care se solicita restituirea taxei pe valoarea adaugata era inregistrata ca platitor de tva nefiindu-i astfel aplicabile prevederile O.U.G. nr. 17/2000, ale Legii nr. 345/2002 sau ale Codului fiscal .

Societatea sustine ca s-a inregistrat ca platitoare de taxa pe valoarea adaugata incepind cu data de 28.04.1993 conform "Registrului de Evidenta a Platitorilor de TVA" iar prin "Declaratia de mentiuni" inregistrata la organul fiscal sub nr. solicita inregistrarea in evidenta ca platitor de tva atit pentru depasirea plafonului cit si prin optiune.

Totodata contestatoarea arata ca dispozitiile legale in materie de tva nu prevedeau posibilitatea pierderii calitatii de platitor de tva decit in cazul incetarii activitatii " situatie inexistentă in cazul nostru intrucit , rezulta extrem de clar, ca societatea exista in 1993 si exista si astazi".

Prin urmare societatea solicita anularea masurilor dispuse prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. intocmita de organele de control ale Directiei control fiscal Arges privind virarea la bugetul de stat a sumei de RON reprezentand:

- RON - majorari de intirziere aferente impozitului pe profit;
- RON - taxa pe valoarea adaugata
- RON - majorari de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

II. Prin raportul de inspectie fiscala nr., organele de control ale Directiei controlului fiscal Arges verificind taxa pe valoarea adaugata in perioada 01.01.2001 - 31.05.2006 au constatat ca agentul economic s-a declarat ca platitor de tva incepind cu data de 01.03.2004 (conform codului unic de inregistrare nr. , cu atribut fiscal R) iar anterior acestei date a dedus eronat tva aferenta operatiunilor economice efectuate.

Datorita faptului ca in perioada 01.01.2001-31.05.2002 si 01.01.2004-28.02.2004 societatea nu era inregistrata platitoare de tva cu toate ca indeplinea conditiile de luare in evidenta ca platitor de tva anterior datei de 01.01.2001 intrucit a depasit la data de 28.02.2000 plafonul de 50 milioane lei prevazut la art. 6 lit. i pct. 12 din O.G. nr. 3/1992 republicata, organele fiscale au stabilit in sarcina petentei taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de RON.

Referitor la perioada 01.06.2002-31.12.2003 organele fiscale au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta bunurilor si serviciilor achizitionate intrucit prevederile legale in speta art.24 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata si H.G. nr. 598/2002 acordau dreptul de deducere si in situatia in care contribuabilul nu era inregistrat ca platitor de tva.

Ultima verificare pe linia tva a fost efectuata prin procesul verbal nr. si a cuprins perioada 01.01.2001-30.09.2001 prin care societatea solicita rambursarea taxei pe valoarea adaugata in suma de lei (societatea a beneficiat de rambursarea tva in suma de lei) .

Prin referatul nr. conducerea D.G.F.P. Arges a aprobat reverificarea perioadei 01.01.2001-30.09.2001 cu privire la taxa pe valoarea adaugata intrucit in urma efectuarii unei verificari incrucisate s-au constatat date care se incadreza in prevederile art. 102.4 lit. a si d din H.G. nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Cu adresa nr. inregistrata la A.C.F. sub nr. Serviciul Gestionare Registrul Contribuabili si Declaratii Fiscale din cadrul D.G.F.P. Arges comunica ca S.C. figureaza inregistrata ca platitoare de tva de la data de 01.03.2004 si nu figureaza inregistrata cu declaratie de mentiuni privind scoaterea din evidentele fiscale ca platitor de tva.

De asemenea organele de control au constatat ca societatea a depus la organul fiscal "Declaratia de mentiuni 010" inregistrata sub nr..... prin care petenta opteaza pentru inregistrarea ca platitor de tva incepind cu data de 01.03.2004.

Totodata conform dovezii nr. eliberata de A.F.P. Campulung societatea este platitoare de tva incepind cu data de 01.03.2004.

Ca urmare, organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina petentei o t.v.a. de plata in suma de RON, majorari de intirziere aferente in suma de RON si penalitati de intirziere in suma de RON.

De asemenea organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada supusa controlului petenta a incasat prin banca de la diverse societati sume care reprezentau avans marfa sau contravaloare marfa (conform mentiunilor de pe ordinele de plata) inregistrate in evidenta contabila in contul 462 si 419 pentru care nu a colectat taxa pe valoarea adaugata.

Urmare acestui fapt a fost stabilita in sarcina societatii o diferenta suplimentara de tva in suma de RON (tva colectata la avansurile incasate de la clienti),majorari de intirziere aferente in suma de RON si penalitati de intirziere in suma de RON .

Totodata pentru neachitarea in termenele legale a impozitului pe profit evidentiat de societate organele fiscale au procedat la stabilirea majorarilor de intirziere de plata in suma de RON si a penalitatilor de intirziere in suma de RON.

III. Prin referatul nr. intocmit de Directia control fiscal Arges se propune respingerea contestatiei formulate de S.C. ca neintemeiata.

IV. Luind in considerare constatarile organului de control, motivatiile petentei, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare se retin urmatoarele:

1. **Referitor la suma de RON reprezentand taxa pe valoarea adaugata** cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare este daca **contestatoarea avea drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata aferenta bunurilor si serviciilor achizitionate in conditiile in care nu era inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata.**

In fapt, organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea nefiind inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata nu beneficiaza de dreptul de deducere a tva aferenta bunurilor si serviciilor achizitionate pentru perioada 01.01.2001-31.05.2002 si 01.01.2004-28.02.2004 motiv pentru care au procedat la stabilirea unei tva de plata suplimentara in suma de RON .

In drept cauza isi gaseste solutionarea in art. 18 O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata care precizeaza:

"Contribuabilii înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată au dreptul la deducerea taxei aferente bunurilor și serviciilor achiziționate, destinate realizării de:

- a) operațiuni supuse taxei conform art. 17;
- b) bunuri și servicii scutite de taxa pentru care, prin lege, se prevede în mod expres exercitarea dreptului de deducere;
- c) acțiuni de sponsorizare, reclamă și publicitate, precum și alte acțiuni prevăzute de legi, cu respectarea plafoanelor și destinațiilor prevăzute în acestea."

In legatura cu aceste prevederi la pct. 10.6 lit. a din H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată se precizeaza:

“Nu poate fi dedusă, potrivit legii, taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor referitoare la:

a) bunuri și/sau servicii achiziționate de contribuabilii care nu sunt înregistrați la organele fiscale ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;”

Totodata in speta sun aplicabile si prevederile pct. 11.4 din actul normativ sus mentionat :

“11.4. Pentru contribuabilii care, potrivit legii, îndeplinesc condițiile de plătitori de taxă pe valoarea adăugată, dar nu au depus declarație de înregistrare fiscală sau, după caz, declarație de mențiuni, în vederea luării în evidență ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, și care nu au îndeplinit obligațiile prevăzute la art. 25 lit. B, C sau D din ordonanța de urgență, organele fiscale vor proceda astfel:

- a) vor stabili taxa datorată bugetului de stat pe baza documentelor legale aferente bunurilor livrate și serviciilor prestate sau, după caz, prin estimare;

b) vor calcula majorările legale pentru întârzierea plății, vor aplica sancțiunile prevăzute de lege și vor lua măsuri pentru intrarea în legalitate.”

Prevederile legale de mai sus se regasesc cu unele modificari de forma si la art. 152 alin. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal care precizeaza:

“(3) Persoanele impozabile, care depășesc în cursul unui an fiscal plafonul de scutire, sunt obligate să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, în termen de 10 zile de la data constatării depășirii. Pentru persoanele nou-înființate, anul fiscal reprezintă perioada din anul calendaristic, reprezentată prin luni calendaristice scurse de la data înregistrării până la finele anului. Frațiunile de lună vor fi considerate o lună calendaristică întreagă. Persoanele care se află în regim special de scutire trebuie să țină evidența livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii, care intră sub incidența prezentului articol, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări. Data depășirii plafonului este considerată sfârșitul lunii calendaristice în care a avut loc depășirea de plafon. Până la data înregistrării ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal se va aplica regimul de scutire de taxă pe valoarea adăugată. În situația în care se constată că persoana în cauză a solicitat cu întârziere atribuirea calității de plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, autoritatea fiscală este îndreptățită să solicite plata taxei pe valoarea adăugată pe perioada scursă între data la care persoana în cauză avea obligația să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal și data de la care înregistrarea a devenit efectivă, conform procedurii prevăzute prin norme.”

De asemenea la pct. 56 alin. 4 lit. b din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal se prevede:

"În cazul persoanelor impozabile care au depășit plafonul de scutire, dar nu au solicitat înregistrarea ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, conform prevederilor art. 152 alin. (3) din Codul fiscal, organele fiscale vor proceda astfel:

.....

b) în situația în care abaterea de la prevederile legale se constată ulterior înregistrării ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată a persoanei impozabile, organele fiscale vor solicita plata la buget a taxei pe valoarea adăugată pe care persoana impozabilă ar fi avut obligația să o colecteze pe perioada scursă între data la care avea obligația să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal și data la care înregistrarea a devenit efectivă."

Avind în vedere prevederile de mai sus se reține ca societatea pentru a-si putea exercita dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata avea obligatia inregistrarii la organele fiscale ca platitor de tva.

Fata de prevederile legale de mai sus precum si din datele prezentate in raportul de inspectie fiscala , se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au stabilit pentru perioada 01.01.2001-31.05.2002 si 01.01.2004-28.02.2004 taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de RON, neacordind drept de deducere intrucat conform prevederilor legale mentionate mai sus si anume art. 18 din O.U.G. nr. 17/2000, H.G. nr. 401/2000, art. 152 din Legea nr. 571/2003 si H.G. nr. 44/2004 **dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta bunurilor si serviciilor aprovizionate il au numai platitorii de taxa pe valoarea adaugata.**

In acest sens s-a pronuntat si directia de specialitate din cadrul Ministerului Finantelor Publice respectiv Directia Generala Legislatie Impozite Indirecte care prin adresa nr. inregistrata la D.G.F.P. Arges sub nr. anexata in copie la dosarul contestatiei a precizat urmatoarele : “ Prin urmare avind in vedere ca respectivul contribuabil nu a fost inregistrat ca platitor de taxa pe valoarea adaugata in perioada 01.01.2000 -01.03.2004 cind era in vigoare O.G. nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata cu modificarile si completarile ulterioare, aceasta nu avea dreptul de deducere a taxei aferenta achizitiilor realizate in perioada respectiva, iar organele de control precedeaza conform prevederilor pct. 11.4 din norme”

Prin urmare contestatia urmeaza a se respinge ca neintemeiata pentru acest caput de cerere.

Cu privire la perioada 01.06.2002-31.12.2003 se retine ca organele de inspectie fiscala au procedat legal acordind dreptul de deducere a tva aferenta bunurilor si serviciilor potrivit art. 22 alin. 3 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata care precizeaza:

"(3) Au dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată numai persoanele impozabile înregistrate la organele fiscale teritoriale ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată."

De asemenea conform art, 67 alin. 5 din H.G. nr. 598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată:

"(5) Pentru persoanele impozabile care, potrivit legii, îndeplinesc condițiile de plătitori de taxă pe valoarea adăugată, dar nu au depus declarație de înregistrare fiscală sau, după caz, declarație de menșuni, în vederea luării în evidență ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, organele fiscale vor proceda astfel:

a) vor stabili diferența dintre taxa pe valoarea adăugată la care persoana impozabilă ar fi avut drept de deducere, conform documentelor legale aferente achizițiilor de bunuri și/sau de servicii, și taxa pe valoarea adăugată pe care ar fi avut obligația să o colecteze, aferentă bunurilor livrate și serviciilor prestate;"

Referitor la sustinerile contestatoarei potrivit carora societatea s-a inregistrat ca platitor de tva atit la data de 28.04.1993 cit si la data de 31.03.2000 precum si faptul ca toate actele de control intocmite la societate mentioneaza faptul ca este platitoare de tva acestea nu se retin in solutionarea favorabila a cauzei deoarece contribuabilul a fost luat in evidenta ca platitor de tva incepind cu data de 01.03.2004 conform adresei nr. eliberata de Serviciul Gestionare Registrul Contribuabili si Declaratii Fiscale din cadrul D.G.F.P. Arges care are atributiuni in acest domeniu.

2. Referitor la suma de RON reprezentand taxa pe valoarea adaugata cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare este daca contestatorul datoreaza acesta in suma in conditiile in care nu a colectat taxa pe valoarea adaugata aferenta avansurilor incasate de la clienti.

In fapt societatea a incasat prin banca de la diverse societati sume care reprezentau avans marfa sau contravaloare marfa (conform mentiunilor de pe ordinele de plata) inregistrate in evidenta contabila in contul 462 si 419 fara a colecta insa taxa pe valoarea adaugata.

In drept cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art. 12 pct. 7.9 lit. c din H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată

"Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată este anticipată faptului generator, atunci când:

.....

c) se încasează avansuri, cu excepția avansurilor acordate pentru:

1. plata importurilor și a datoriei vamale stabilite potrivit legii;
2. realizarea producției destinate exportului;
3. efectuarea de plăți în contul clientului;
4. livrări de bunuri și prestări de servicii scutite de taxa pe valoarea adăugată."

In speta sunt incidente si prevederile art. 16 alin. 4 lit. c din Legea nr. 345/2002 prevind taxa pe valoarea adaugata care precizeaza:

"(4) Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată este anticipată faptului generator atunci când:

c) se încasează avansuri, cu excepția avansurilor acordate pentru:

1. plata importurilor și a datoriei vamale stabilite potrivit legii;
2. realizarea producției destinate exportului;
3. efectuarea de plăți în contul clientului;
4. livrări de bunuri și prestări de servicii scutite de taxa pe valoarea adăugată."

Totodata conform art. 134 alin. 5 lit.b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal :

"(5) Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată este anticipată faptului generator și intervine:

a) la data la care este emisă o factură fiscală, înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii;

b) la data încasării avansului, în cazul în care se încasează avansuri înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii. Se exceptează de la această prevedere avansurile încasate pentru plata importurilor și a drepturilor vamale stabilite, potrivit legii, și orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau care nu sunt în sfera de aplicare a taxei. Prin avansuri se înțelege încasarea parțială sau integrală a contravalorii bunurilor sau serviciilor, înaintea livrării, respectiv a prestării."

Având în vedere prevederile de mai sus se reține ca exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată este anticipată faptului generator și intervine la data încasării avansului, în cazul în care se încasează avansuri înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii.

Fata de prevederile legale menționate precum și din datele prezentate în raportul de inspecție fiscală, se reține ca în mod legal organele de control au procedat la colectarea taxei pe valoarea adăugată aferentă avansurilor încasate de la clienți stabilind astfel în sarcina societății o TVA suplimentară de plată în suma de RON.

Prin urmare contestația urmează a se respinge ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

3. Referitor la suma de RON reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată și la suma de RON reprezentând penalități de întârziere aferente, cauza supusă soluționării Direcției generale a finanțelor publice Argeș este dacă societatea datorează majorări de întârziere și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în condițiile în care nu a achitat la termen debitul datorat.

În fapt, organele de control au calculat majorări de întârziere în suma de RON și penalități de întârziere în suma de RON pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 13 din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare care precizează:

"Orice obligație bugetară neachitată la scadență generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere, până la data achitării sumei datorate, inclusiv.

În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, calculul majorărilor de întârziere începe cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare la care s-a stabilit diferența, până în ziua plății inclusiv."

Totodata potrivit art. 12, art. 13 si art. 14 din Ordonanta Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, republicata, care precizeaza:

“ art. 12

Pentru neachitarea la termenul scadent a obligatiilor bugetare debitorii datorează dobânzi si penalități de întârziere. Dobânzile si penalitățile de întârziere datorate sunt cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil.

art.13

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligatiei bugetare si până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferentele de obligatii bugetare, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadentei obligatiei bugetare, la care s-a stabilit diferenta, până la data stingerii acesteia inclusiv.

art. 14

(1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor obligatii bugetare, cu exceptia dobânzilor, penalităților de orice fel si a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună si/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligatia de plată a dobânzilor si/sau a penalităților”

In speta sunt incidente si prevederile art. 108, art. 109 si art. 114 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

“ART. 108

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi, dobânzi și penalități de întârziere stabilite potrivit legii.

ART. 109

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

ART. 114

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Avand in vedere ca S.C. datoreaza taxa pe valoarea adaugata in suma de RON pe care nu a achitat-o la termenul legal, aceasta datoreaza si sumele reprezentand masura accesorie in raport cu debitul, respectiv majorari si penalitati de intirziere , conform principiului de drept “ *accessorium sequitur principale*”.

In consecinta urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia formulata de S.C. pentru majorarile de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de RON si pentru penalitatile de intirziere in suma de RON.

4. Referitor la suma de RON reprezentind majorari si penalitati de intirziere aferente impozitului pe profit, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges este daca societatea datoreaza majorari de intirziere si penalitati de intirziere aferente impozitului pe profit in conditiile in care nu a achitat la termen debitul datorat.

In fapt, organele de control au calculat majorari si penalitati de intirziere in suma de RON pentru neachitarea in termen a impozitului pe profit.

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 12, art. 13 si art. 14 din Ordonanta Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, republicata, care precizeaza:

“ art. 12

Pentru neachitarea la termenul scadent a obligatiilor bugetare debitorii datorează dobânzi si penalități de întârziere. Dobânzile si penalitățile de întârziere datorate sunt cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil.

art.13

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare si până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferentele de obligatii bugetare, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadentei obligatiei bugetare, la care s-a stabilit diferenta, până la data stingerii acesteia inclusiv.

art. 14

(1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor obligatii bugetare, cu exceptia dobânzilor, penalităților de orice fel si a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună si/sau pentru fiecare fractiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligatia de plată a dobânzilor si/sau a penalităților”

In speta sunt incidente si prevederile art. 108, art. 109 si art. 114 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

“ART. 108

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi, dobânzi și penalități de întârziere stabilite potrivit legii.

ART. 109

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

ART. 114

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Avand in vedere ca S.C. nu a achitat la temenul legal impozitul pe profit daorat si evidentiat, aceasta datoreaza si sumele reprezentand masura accesorie in raport cu debitul, respectiv majorari si penalitati de intirziere , conform principiului de drept “*accessorium sequitur principale*”.

In consecinta urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia formulata de S.C. pentru majorarile si penalitatile de intirziere aferente impozitului pe profit in suma de RON.

Pentru considerentele aratate mai sus si in conformitate cu prevederile art. 18 O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, pct. 10.6 si pct. 11.4, art. 12 pct. 7.9 lit. c din H.G. nr. 401/2000, pct. 56 alin. 4 lit. b din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 12 , art. 13 si art. 14 alin. 1 din Ordonanta Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, art. 22 alin. 3, art. 16 alin. 4 lit. c din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, art, 67 alin. 5 din H.G. nr. 598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, art. 13 din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, art. 152 alin. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu prevederile art..108, art. 109, art. 114, art. 175, art. 177, art. 178, art. 179, art. 182 art. 186 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala si ale OMF nr. 519/2005

privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată se :

DECIDE

Respingerea ca neintemeiată a contestației formulate de S.C..... S.R.L. din Campulung pentru suma de RON reprezentând:

- RON - taxa pe valoarea adăugată,
- RON - majorări și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,
- RON - majorări și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Argeș în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV